

מ"ת 4919/11/17 - מדינת ישראל נגד מתן זיזו

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 4919-11-17 מדינת ישראל נ' זיזו

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מתן זיזו

החלטה

מבוא:

1. בפניי בקשה למעצרו של המשיב במעצר בית עד לתם ההליכים המשפטיים נגדו וכן פסילה עד לתם ההליכים המשפטיים.

2. במקביל להגשת הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות. על פי העובדות ביום 25.10.17 בשעה 15:50 נהג המשיב במונית מסוג רנו מספר רישוי 8654726 ברחוב הדרור במבשרת ציון, כשהוא שיכור בכך שבבדיקת שתן שניטלה ממנו, נמצאו תוצרי חילוף החומרים של החומר הפעיל בקנביס מסוג oic acid- THC. בהתאם יוחסה למשיב עבירה בניגוד לסעיף 62 (3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961..

טענות הצדדים:

3. במסגרת הבקשה מציינת המשיבה, כי מסוכנתו לציבור נשקפת הן ממעשיו והן מעברו התעבורתי. כמו כן מציינת המשיבה, כי כנגד המשיב תלויים ועומדים שני תיקים שעניינם נהיגה בשכרות, אולם נתון זה לא מנע ממנו לשוב לנהוג כשהוא שיכור ובכך לסכן את משתמשי הדרך. בדיון שהתקיים בפניי הדגישה המבקשת כי מדובר במי שנוהג זו פעם שלישית כשהוא שיכור ותחת השפעת סמים. על פיה השיהוי בהגשת הבקשה נובע מהעובדה, כי תוצאות המעבדה ביחס להימצאות סם בגופו של המשיב הגיעו רק עתה, ובנסיבות אלו פעלה המבקשת להגשת בקשה וכתב אישום כנגד המשיב. בנסיבות אלו עותרת המבקשת להורות על מעצרו של המשיב במעצר בית מלא וכן להורות על פסילת רישונו עד לתם ההליכים המשפטיים נגדו.

4. ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה. על פיו הבקשה אינה מגלה עילה המצדיקה להורות על מעצרו של המשיב במעצר בית עד לתם ההליכים, ובנסיבות המקרה בצירוף הנתונים עליהן עמדה המבקשת, די להורות על פסילת הרישיון כדי להבטיח את אינטרס הציבור. ב"כ המשיב עמד גם על השיהוי הניכר בהגשת הבקשה המצדיק את דחייתה. המשיב הוסיף, כי אינו נוהג בשכרות והאופן בו פועלת המשטרה כנגדו מקורה בהתנכלות מתמשכת על רקע חוסר רצונו לשתף עמם פעולה כפי שהתבקש. לחיזוק דבריו של המשיב מפנה בא כוחו להודעותיו של המשיב במשטרה וכן לבדיקת המאפיינים שנערכה לו.

עמוד 1

5. כאמור המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה, ואף לא על הצורך לפסול את רישונו עד לתם ההליכים המשפטיים. במצב דברים זה השאלה היא אחת, האם ישנו צורך בין יתר תנאי השחרור להורות על מעצרו במעצר בית מלא עד לתם ההליכים המשפטיים וזאת אף לאחר ששוחרר?

6. בכל הנוגע לעובדת היותו של המשיב משוחרר לתקופה מסוימת ומתבקשת כעת הקשחה בתנאי מעצרו עשויה להיות משמעות, בהתאם להלכה בעניין החזרת משוחרר לבית המעצר.

"על פי ההלכה הנקוטה בידינו, לא בנקל יורה בית המשפט להחזיר לבית המעצר את מי שכבר שוחרר ממנו. ככלל, מי ששוחרר ממעצר יוחזר אליו רק אם הפר את תנאי השחרור או אם נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר. החזרה למעצר תיעשה במקרים מיוחדים כאשר הדבר מחויב במציאות" (בש"פ 9400-04 אברהים זועבי נגד מ"י, בש"פ 1149191 מדינת ישראל נגד קובי ואח', פ"ד מה(2) 611. בש"פ 462/96 מדינת ישראל נגד עבדי (לא פורסם) בש"פ 222/98 מדינת ישראל נ' צוברי (לא פורסם). ועוד צוין: "בבוא בית המשפט להכריע בשאלת חידוש מעצר, עליו לקחת במניין שיקוליו, בין השאר, את עובדת היותו של הנאשם העומד לפניו, משוחרר, את פרק הזמן בו היה משוחרר ואת מידת מסוכנותו. (ב"ש 1145/84 מדינת ישראל נגד רובי ואח' פ"ד לט (1) 46. בש"פ 2285/97 בן דוד נגד מדינת ישראל (לא פורסם) בש"פ 3800/97 הלפרין נ' מדינת ישראל (לא פורסם)

7. עיון בחומר הראייתי מלמד, כי למרות שהאירוע התרחש ביום 25.10.17 ובאותו המועד נבדק המשיב ונמצאה אינדיקציה ראשונית להימצאות סם בגופו (ראה דו"ח פעולה אברהם סונק מיום 25.10.17), הבדיקה הועברה למעבדה רק ביום 2.11.17, והתוצאה הועברה חזרה למשטרה ביום 7.11.17. באותו היום יצרה המשטרה קשר עם המשיב והוא זומן לחקירה ביום 8.11.17. בחקירתו מאותו היום כפר המשיב במיוחס לו וחזר על טענותיו כפי שהציג בפניו. מטבע הדברים, במצב בו קיימת אינדיקציה ראשונית לקיומו של סם בגופו של חשוד ממתניה המבקשת לתוצאה הסופית מהמעבדה בטרם יוגש אישום. יחד עם זאת, בחינת התיק מעלה כאמור, כי קיים שיהוי בכל הנוגע לשלב שמיום האירוע והתוצאה הראשונית ועד להעברת הבדיקה למעבדה. בנסיבות אלו יילקח בחשבון השיהוי בכל הנוגע לתקופה זו בלבד.

8. אך בכך לא די, שכן עדיין נותרה השאלה בדבר מסוכנותו של המשיב והאם היא מחייבת בנסיבות העניין את מעצרו במעצר בית מלא?

כאמור למשיב קיים רישום תעבורתי אך הוא נעדר רישום פלילי. אציין כבר עתה, כי עיון ברישומי התעבורתי מלמד כי לא בו טמונה המסוכנות, אלא שהמבקשת מפנה גם לעובדה שכנגד המשיב מתנהלים שני תיקים נוספים מהחודשים מאי ויוני 2017 בגין אותו עבירות, ומהן מבקשת בעיקר לגזור את מסוכנותו.

עמדתי, שיש בתיקים אלו לשקף מסוכנות מסוימת, אך לא כזו המצדיקה את מעצרו של המשיב במעצר בית עד לתם ההליכים המשפטיים. בתיקים אלו שטרם הוכרעו עומדת למשיב "חזקת החפות". נתון זה בצירוף השיהוי עליו עמדתי, מטה את הכף להסתפק במקרה זה בפסילת רישונו של המשיב עד לתם ההליכים וזאת מבלי להורות על מעצרו במעצר בית מלא. כאמור לכך המשיב מסכים. ברי, כי בהפרת רכיב זה צפוי המשיב לסנקציה חמורה אף יותר ממה שהתבקש בעניינו כעת, אולם לשלב הזה די בתנאים אותם אפרט להלן כדי להבטיח את ביטחונו של הציבור.

לאור כל האמור אני מורה כדלקמן:

א. המשיב ייפסל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת עד לתם ההליכים המשפטיים נגדו. הרישיון יופקד עד מחר 13.11.17.

ב. המשיב יפקיד סך של 2000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

ג. המשיב וכן ערב נוסף שיעמיד יחתמו כל אחד על ערבות בסך 4000 ₪ להבטחת תנאי השחרור. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום 12.11.17 במעמד הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ח, 12 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.